

Furnizorii de educație non-formală în Școlarizarea Deschisă

Mesaje cheie

- ⇒ **Furnizorii de educație non-formală trebuie să fie considerați parteneri principali în școlarizarea deschisă, pentru rezultate mai bune ale învățării și pentru satisfacerea diverselor nevoi ale elevilor**
- ⇒ **Educația non-formală oferă mai multă flexibilitate prin propriile structuri, în timp ce școlile joacă un rol principal în stabilirea cadrelor sigure**

Furnizorii locali de educație non-formală sunt părți interesate cheie în școlarizarea deschisă. Educația non-formală are deja un rol complementar în parcursul de învățare al multor elevi și îi face aliați firești. Furnizorii de educație non-formală au adesea instrumente sau metodologii care lipsesc unei școli și oferă un mediu de învățare mai prietenos. Deoarece sunt parte din comunitatea locală, ei pot sprijini, de asemenea, dezvoltarea de parteneriate de școlarizare deschisă.

Educația este în general înțeleasă ca o activitate deliberată, intenționată, cu un scop definit și organizat. Oportunitățile educaționale formale și non-formale au o caracteristică principală, și anume aceea că au un grad mai mic sau mai mare de instituționalizare. Cu toate acestea, educația formală este în general mai tradițională și într-o anumită măsură rigidă, oferind o structură generală sigură și fiabilă. În același timp, educația non-formală are în general structuri mai flexibile, fiind mai potrivită pentru activități inovatoare, răspunzând nevoilor imediate și diverse. Un parteneriat bun se bazează pe siguranța instituțiilor formale și pe flexibilitatea partenerilor non-formali pentru obiectivul general al unor oferte mai bune de învățare pentru nevoile diverse ale elevilor.

Atunci când se urmărește realizarea atât a obiectivelor globale (Obiectivul de dezvoltare durabilă 4) cât și a celor europene (UE 2020, Spațiul european al educației) privind educația de calitate, incluzivă, una dintre principalele cerințe este redefinirea responsabilității pentru educație ca fiind a tuturor, deschizând calea pentru o abordare și colaborare holistică între furnizorii de educație formală, non-formală și informală. Regândirea educației de către UNESCO necesită în mod clar explorarea noilor ecosisteme educaționale pentru a putea răspunde nevoilor și obiectivelor educaționale diverse. De asemenea, leagă toate domeniile educației, inclusiv

STE(A)M, de starea de bine și abordările umaniste. În ceea ce privește incluziunea migranților, documentul solicită o abordare deschisă a sistemelor alternative de cunoaștere pentru a se asigura că culturile occidentale nu domină educația. Acest lucru, în realitatea societăților diverse, este posibil doar printr-o înțelegere largă a furnizorilor de educație și o colaborare strânsă între aceștia. În documentul elaborat, UNESCO propune crearea de rețele ale unui spațiu de învățare, școala având un rol bine definit ca modalitate de a preveni ca acestea să devină învechite. Scopul general, conform acestui document de politică, este de a dezvolta sisteme de învățare pe tot parcursul vieții, deschise și flexibile, de la naștere până la moarte, care sunt construite în mai multe spații de învățare, cu educație formală, non-formală și informală, toate cunoscute, apreciate și recunoscute.

Inspirație #1 – Universitățile Copiilor

De la începutul anilor 2000, Universitățile Copiilor au fost inițiate în multe universități de pe întreg globul. Intenția inițială a fost asupra implicării ușoare STE(A)M, care permite întâlniri cu modele vizibile, le permite copiilor să își formeze o primă impresie asupra multiplelor forme de cercetare academică și gândire științifică și le unește cu curiozitatea, interesele și mediul de viață al copiilor. În evoluția modelului, s-a pus accent pe incluziunea socială, recunoașterea diferitelor puncte de vedere și gândire critică – și tot mai mult impactul asupra dezvoltării organizaționale a universităților și a rolului lor în societatea din jur (A treia misiune) a devenit evident. Ca reacție la aceasta, Comisia Europeană a sprijinit formarea unei rețele la nivel european (EUCU.NET), care include acum peste 80 de organizații partenere din 33 de țări diferite.

An de an, peste 500.000 de copii participă la UC – și tot mai multe universități se angajează într-o călătorie prin care își deschid porțile pentru copii și întră într-un dialog cu aceștia. UC sunt despre explorarea lumii noastre într-un mod antrenant și susținut. Participarea voluntară este esențială, indiferent de realizările anterioare în educație sau mediul socio-economic. UC-urile sunt exemple perfecte de învățare la limitele suprapuse ale educației formale și non-formale: unele UC-uri lucrează împreună cu școli pentru a ajunge mai bine la diverse grupuri de copii; unele integrează profesorii în conceptele didactice sau furnizează materiale pentru școli – iar în schimb, universitățile reacționează la această schimbare de paradigmă, de ex.

atunci când integrează activitățile UC în programele de învățământ (de ex. pentru profesorii formatori ai elevilor) sau formarea abilităților sociale.

[\(Mai multe informații\)](#)

Transformarea peisajului educațional, diversitatea tot mai mare a nevoilor manifestate, împreună cu alți factori, cum ar fi impactul unei piețe globale a educației digitale, a dus la o recunoaștere tot mai mare a importanței și relevanței învățării în afara instituțiilor formale. La nivel global, asistăm la o trecere de la instituțiile de învățământ tradiționale către peisaje de învățare mixte, diverse și complexe, în care învățarea are loc printr-o varietate de instituții de învățământ – atât formale, cât și non-formale – și furnizori non-instituționali. Este nevoie de abordarea învățării ca un continuum, în care instituțiile de școlarizare și de educație formală interacționează mai strâns cu alte experiențe educaționale, mai puțin formale, din fragedă copilărie și pe tot parcursul vieții. În timp ce rolul educației formale este de a oferi stabilitate, furnizorii non-formali oferă spații, momente și relații variate pentru ca învățarea să aibă loc și împreună pot stabili o rețea de spații de învățare în care mediile de învățare formale, non-formale și informale interacționează și colaborează pentru rezultate mai bune ale învățării. În același timp, flexibilitatea furnizorilor non-formali îi face adesea mai capabili să răspundă nevoilor specifice, cum ar fi satisfacerea realităților rurale și urbane, diverse nevoi individuale de incluziune sau diversitatea etnică, culturală și tradițională..

Inspirație #2 – Libelula

Libelula, un program educațional pentru copiii de școală elementară a început în 2008 și a cooperat cu peste 300 de școli din Ungaria și cu instituții de limbă maghiară din România, Ucraina, Slovacia, Slovenia și Serbia, ajungând la mii de profesori și peste 10 000 de elevi în fiecare an. Scopul principal este de a oferi școlilor gratuit o revistă pentru copii, literară și despre ecologie, atractivă din punct de vedere vizual și de a instrui profesorii despre cum să o folosească în munca lor de zi cu zi. Site-ul web al programului oferă peste 6000 de materiale auxiliare diferite. Copiii și profesorii au posibilitatea de a participa la diverse concursuri și chestionare creative. Programul luptă pentru egalitatea

socială prin educație și a avut mai multe programe care au vizat grupuri specifice de persoane dezavantajate (adolescenți defavorizați, persoane fără adăpost, migranții, copii cu dizabilități). Bazat pe o rețea de voluntari formată din câteva sute de profesori, profesioniști și ONG-uri din toată Ungaria și din țările învecinate, programul este operat de Liget Műhely Alapítvány, o organizație maghiară de interes public.

[\(Mai multe informații\)](#)

Țările abordează în moduri diferite parteneriatele între prevederile educației formale și non-formale, variind de la neinterzicerea acestora până la transformarea într-o abordare dezirabilă, iar în multe țări, există stimulente legislative sau financiare pentru furnizorii de educație formală și non-formală care încheie în parteneriate. Oportunitățile de finanțare ale Uniunii Europene au reflectat politicile UE privind școlarizarea deschisă, iar resursele financiare sunt disponibile pentru astfel de inițiative.

Surse: UNESCO, Comisia Europeană

DESPRE PHERECLOS

PHERECLOS își propune să înființeze „Clustere locale de educație” (CLE) cu design diferit ca exemple de școlarizare deschisă. Toate CLE-urile vor reuni școli și alți actori relevanți din ecosistemul educațional dintr-o anumită regiune pilot, susținute de un program de mentorat în parteneriat. CLE-urile vor fi incubatoare care vor permite dialogul între diverse părți și vor ajuta la stabilirea de activități comune în educația formală și non-formală. CLE-urile vor ajuta, de asemenea, la dezvoltarea unor medii de învățare colaborative ca bancuri de testare experimentale pentru școli și, în paralel, își propun să aibă un impact asupra calității oportunităților de implicare în știință disponibile în aceste domenii.

Mai multe informații www.phereclos.eu

This project has received funding from the European Union's Horizon 2020 research and innovation programme under grant agreement No 824630.